

necazuri nu avem; Doamne al puterilor, miluiește-ne pre noi”.

Canonul de pocăință al Sfântului Andrei este mare nu numai pentru că este cel mai lung din toată imnografia Bisericii (are 271 de tropare), ci mai ales prin puterea duhovnicească ce-l străbate. Ca o frescă a pocăinței, aduce de la Adam și până la înălțarea Domnului, mulțime de pilde de pocăință și de nevoință, precum și pilde ale celor ce au căzut și s-au pocăit ca să ne învețe să ne ferim de poticnire și să alergăm la Dumnezeu cu pocăință, lacrimi și fapte măntuitoare. Și este cu atâta iscusință întocmit, că poate și pe sufletul cel mai împietrit a-l atrage spre umilință și îndreptare.

Întreaga lucrare de rugăciune din această vreme este puternic străbătută de simțământul prezenței lui Dumnezeu, de simțământul de mare încredere, nădejde și dragoste de Dumnezeu.

Căința, umilința, zdrobirea inimii nu numai că nu sunt istovitoare, ci

pline de încredere și dătătoare de putere. Încă din primele zile se simte suflul biruinței asupra păcatului, vestea marii bucurii a Învierii. În canoanele și stihoavnele utreniei, urmează în fir neîntrerupt aceste îndemnuri: „*Să postim de bucate și de toată patima, desfătându-ne cu bunătățile Duhului, ca să ne învrednicim toți a vedea Preacinstita Patimă lui Hristos Dumnezeu și Sfintele Paști...*” și trecând noianul cel mare al postului să ajungem și la *Învierea cea de a treia zi a Mântuitorului Iisus Hristos...*”. De aceea, la capătul unei săptămâni de post aspru și nevoițe grele, te simți înviorat, limpede la minte, refăcut și primenit cu sufletul și cu trupul, pentru că „*omul nu se hrănește numai cu pâine*” (Matei 4, 4), după cuvântul Domnului.

Sursa: **Protosinghel Petroniu Tănase, Ușile pocăinței. Meditații duhovnicești la vremea Triodului**, Editura Doxologia, 2012

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 27 feb.	18:00	Denia Canonului Mare
Vineri 2 mar.	18:00	Taina Spovedaniei
Sâmbătă 3 mar.	08:00	Sfânta Liturghie și Parastas
	18:00	Vecernia
Duminică 4 mar.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 2-a din Post

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online și să verificați site-ul nostru: **sfantul-ilie.ro**

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Să nu vinzi nimic din taină, nici pentru muștrări, nici pentru laude.
E mai bine să nu fii nimic, decât să fii eroul altora. Ține-te de înger și vezi-ți de treabă!*

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 241 / 25 februarie 2018

PĂRINTELE PETRONIU

SCHITUL ROMÂNESC
– PRODROMUL –
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

1894 - 1963

POSTUL MARE

În vremea războiului duhovnicesc, spune Sfântul Maxim Mărturisitorul (*Răspunsuri către Thalasia*, 49), luptătorul trebuie să astupe izvoarele apelor celor dinafara cetății și să nu se îndeletnicească decât cu rugăciunea și cu muncirea trupului prin filosofia cea lucrătoare, adică cu ostenelele trupesti.

Apele cele dinafara cetății sunt cugetele trimise de fiecare simț din lumea sensibilă, care străbat sufletul asemenea unui râu ce trece prin cetate. Fiindcă diavolul se folosește tocmai de aceste cugete ca să ne dea război, de aceea în timpul luptelor duhovnicești trebuie să ne oprim de la contemplația naturală și să ne îndeletnicim numai cu rugăciunea și cu nevoițele trupesti. Rugăciunea îndreaptă mintea către Dumnezeu, iar nevoițele trupesti îndreaptă pofta și iuțimea spre cele duhovnicești. Astfel, toate puterile sufletești sunt adunate la un loc și

îndreptate într-o singură direcție spre Dumnezeu, și omul capătă mare putere împotriva vrăjmașului, despre care Însuși Mântuitorul spune că nu se poate birui fără numai cu rugăciune și cu post (Mc. 9, 29).

Rânduiala de nevoință a Postului Mare și, mai ales, aceea a primei săptămâni se desfășoară exact în vederea acestui război nevăzut.

După o pregătire amănunțită și cu multă grijă a celor trei săptămâni premergătoare, postul începe hotărât, ca un adevărat asediu asupra vrăjmașului, pe amândouă fronturile arătate de Sf. Maxim Mărturisitorul: rugăciunea și nevoințele trupești.

Nevoințele trupești

Postul este total, prima masă este miercuri, iar a doua vineri, cu îndemnul, pentru cine poate, să se lipsească de cea de miercuri. Slujbele bisericești sunt însoțite de multe metanii și închinăciuni, care trebuie înmulțite și la pravila de chilie. Slujbele se lungesc, și cu ele și privegherea de noapte. Grijile de trup sunt împuținate și toată vremea trebuie cheltuită la pravila de obște, în rugăciune, tăcere și cugetare duhovnicească.

Prin post, pofta fiind lipsită de materia care o întreține, este îndreptată pe calea cea firească de a fi dorire aprinsă după Dumnezeu; iuțimea, care-i avocatul poftei,

nemaiavând pentru cine pleda, își regăsește rostul firesc de putere întăritoare a dorului după Dumnezeu. Prin aceasta, ele sunt scoase din simțire și puse sub ascultarea minții, care se face astfel „stăpână peste patimile cele stricătoare de suflet”.

Rezultatul este imediat: prin strunirea trupului și prin ușurarea lui de mulțimea materiei, poftele se domolesc, și mintea se curățește, „supărările drăcești nu îndrăznesc, iar îngerii stau mai aproape de cei ce se nevoiesc cu postul”.

Rugăciunea

Celălalt front de luptă, hrana și întărirea sufletului, se înmulțește la toate slujbele și, îndeosebi, se adaugă rugăciunea Sfântului Efrem: „*Doamne și stăpânul vieții mele...*”, ca o pecete duhovnicească peste rugăciunea obștească din această vreme. Ea este epicleza acestei Liturghii de pocăință a postului, care lucrează prefacerea omului trupeș în cel duhovnicesc.

Comoara cea bogată a Psalmilor se citește de două ori acum, în cursul unei săptămâni. Pentru că, după cuvântul Marelui Vasile „*Psalmul este alungătorul dracilor, aducător al ajutorului îngeresc, armă pentru teama de noapte, liniște pentru ostenele zilei, faptă îngerească,*

trăire cerească, mireasmă duhovnicească” (Comentarii la Psalmi).

La canoanele utreniei se adaugă *Cântările lui Moise*, cele opt cântări ale Vechiului Testament și Cântarea Maicii Domnului. Cântarea de biruință a poporului evreu, când a trecut prin Marea Roșie izbăvind-se de robia Egiptului, precum și cântarea celor trei tineri, care au rămas nearși în cuptorul Babilonului ne umplu de nădejde că așa vom scăpa și noi din robia celui viclean și din cuptorul patimilor, având pe Domnul „*ajutor și acoperitor spre mântuire*”. Rugăciunile prorocilor Avacum, Isaia și Iona ne vestesc slava Mesiei, Care „*va străluci ca soarele*”, care mântuiește și scoate sufletele din iadul cel mai de jos, iar Cântarea Maicii Domnului ne arată cât sunt de mari darurile pe care le revarsă Domnul peste robii Săi cei smeriți.

Liturghie deplină în aceste zile nu se săvârșește, ci numai Liturghia Darurilor mai înainte sfințite, în zilele de miercuri și vineri, pentru a ne putea împărtăși și întări cu Sfintele lui Hristos Taine, cu „*Pâinea vieții și Paharul mântuirii*”, după care este dezlegare și pentru hrana trupească. Este plină de taină această Liturghie. După ce ni se atrage atenția că „*Lumina lui Hristos luminează tuturor*”, de șapte ori stăruim „*să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămăia înaintea Ta*”, apoi se face ieșirea cea

mare, când „*puterile cerești nevăzute împreună cu noi slujesc și Însuși Împăratul, în jertfa cea de taină săvârșită, se înconjoară*”. Vohodul se face în tăcere desăvârșită, iar cei de față, cu multă frică și evlavie, stau cu capetele la pământ, când Hristos trece prin mijlocul Bisericii. Este Însuși Comandantul duhovniceștii lupte, înconjurat de Puterile cerești, Cel ce trece ca să vadă pe ostașii Săi care se luptă, ca să-i întărească, să-i îmbărbăteze și să-i asigure de biruință, câtă vreme luptă sub comanda Lui.

Seara se face slujba *Pavecerniței mari*, la care în primele patru zile se adaugă *Canonul cel mare* al Sfântului Andrei Criteanul.

Pavecernița mare este ca o încununare a nevăzutului război din acea zi. Bătălia este în toi, iar ostașii sunt plini de putere și nădejde, pentru că Dumnezeu însuși luptă împreună cu ei. De aceea și strigătul: „*înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu; să se audă până la marginile pământului, voi cei puternici plecați-vă, căci veți fi biruiți și toate uneltirile voastre sunt zadarnice, căci cu noi este Dumnezeu cel tare și puternic, Domnul păcii, Îngerul sfatului cel mare, Părintele veacului ce va să fie...*” la care se adaugă rugăciunea și angajamentul nostru în fața lui Dumnezeu: „*Doamne al puterilor, fii cu noi, căci pe altul afară de Tine, ajutor întru*